

ಪತ್ತೇದಾರಿ ಕತೆ

ಕರಮಚಂದ ತರ್ಕ ಮಂಡಿಸಿದ. ಆಕೆ ತೃಪ್ತಿಯಾದಂತೆ ತಲೆ ಆಡಿಸಿದಳು. ಕರಮಚಂದ ಆ ಹ್ಯಾಂಗರನ್ನೊಮ್ಮೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಕಪಾಟಿನಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಾಟ ಮುಂದುವರಿಸಿದ. ನಾನೂ ಆತನೊಂದಿಗೆ ಸಹಕರಿಸಿದೆ. ಇತಿಹಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನಾ ಗ್ರಂಥಗಳು ಅಲಮಾರನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದವು. ಏಕಾಏಕಿ ತಿರುಗಿದ ಕರಮಚಂದ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಸೆದ,

“ಮೇಡಮ್, ರಚನ್ ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಕೂಡಾ ಹೀಗೇ ಕಾಣೆಯಾಗಿದ್ದರಲ್ಲ?”

ಆಗ ಸುಭಾಷಿನಿಯ ಮೊಗ ಗೋಚರಿಸುವಷ್ಟು ಬಿಳಿಚಿಕೊಂಡಿತು! ಒಮ್ಮೆ ನಾಲಗೆಯಿಂದ ತುಟಿ ಸವರಿಕೊಂಡಳು.

“ಆದರೆ ಆಗ ನೀವು ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ದೂರು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಯಾಕೆ?”

“ಒಂದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಇದೇ ರೀತಿ ಹೇಳ್ವೆ ಕೇಳ್ವೆ ನಾಪತ್ತೆಯಾಗಿದ್ದರು. ಆದ್ರೆ ಎರಡೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿರುಗಿದ್ದರು. ಈ ಸಲನೂ ಹಾಗೆ ಬರಬಹುದು ಅಂತ ಎರಡು ದಿನ ಕಾದು ನಂತರ ದೂರು ಕೊಟ್ಟೆ. ಅದ್ದರಿಂದ, ನಿಮ್ಮೆ ಇದು ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು?”

“ನೋಡಿ ಇಲ್ಲಿ, ಫೋಟೋ! ಇದು ಈ ಪುಸ್ತಕದ ನಡುವೆ ಸಿಕ್ಕು. ಅದೇ ಮುದುಕನ ಚಿತ್ರ!! ಹಾಗಾಗಿ, ಆಗಲೂ ಕಾಣೆಯಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಊಹಿಸ್ಬೇ.”

ಕರಮಚಂದ್ರ ಚಿತ್ರವೊಂದನ್ನು ತೋರಿಸಿದ. ಅದೇ ಮುದುಕನ ಮುಗುಳ್ಳಗುವ ಫೋಟೋ. ಅದನ್ನು ಆಕೆ ಈ ಮೊದಲು ನೋಡಿಲ್ಲವೆಂದೆನಿಸಿತು, ಆಕೆ ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ರೀತಿ ಕಂಡು.

“ನೀವು ಅದನ್ನು ನಮ್ಮೆಗೆ ಹೇಳಿಲ್ಲ?” ಡಿಸೋಜ ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿದ.

“ಹೇಳಿದ್ದೆ ಅವರಿಗೆ ಆಗಾಗ ಕಾಣೆಯಾಗೋ ಅಭ್ಯಾಸ ಇದೆಯೆಂದು ನೀವು ಸರಿಯಾಗಿ ತನಿಖೆ ಮಾಡೋದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಭಾವಿಸ್ಬೇ. ಅದಿಕ್ಕೇ ಅದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟೆ.” ಸುಭಾಷಿನಿ ಮಂದ್ರ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಉಸುರಿದಳು.

“ಮೇಡಂ, ಆ ಸಲ ರಚನ್ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದರೆ?”

“ಮಿತ್ರನೊಬ್ಬನನ್ನು ಕಾಣಲು ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅದೆಲ್ಲ ನಿನಗೇಕೆ ಅಂತ ರೇಗಿದ್ದು. ನಾನು ಸುಮ್ಮನಾದೆ.”

“ರಚನ್ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಬಾರಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಆಪಾದನೆ ಬಂದಿತ್ತಲ್ಲ?”

“ಏನ್ ಹೇಳ್ತಿದ್ದೀರಿ ನೀವು? ಯಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಆಗದವರು ಹುಡುಗಿಯರ ಮೇಲೆ ಕೈ ಮಾಡಿದ್ದು ಅಂತ ಸುಳ್ಳು ಆರೋಪ ಮಾಡಿದ್ದು. ನಮ್ಮೊರಿಗೆ ಅಂತಾ ಅಭ್ಯಾಸ ಏನಿಲ್ಲ” ಆಕೆಯ ದನಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ತುಂಬಿತ್ತು.

“ಪತ್ತಿಕಲಿ ನೋಡ್ವ ನೆನಪು. ಈ ಪತ್ತಿಕೆಯೇರು ಈಗ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಬರೀತಾರೆ.” ಮಾತು ತೇಲಿಸಿದ ಕರಮಚಂದ.

ಮತ್ತೆ ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ನಾವಲ್ಲಿ ತಪಾಸಣೆ ಮುಗಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದೆವು.

★ ★ ★

“ನಿನ್ನೆ ಪ್ರಕರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದ್ರೂ ಸುಳಿವು ಸಿಕ್ಕಾ?” ಎರಡನೇ ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ನಾನು ವಿಚಾರಿಸಿದೆ. ಬೆಳ್ಳಿಗೆಯಿಡೀ ಕರಮಚಂದ ಫೋನಿನಲ್ಲಿ, ಗಣಕಯಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿಜಿಯಾಗಿದ್ದ. ಆತ ಈ ಪ್ರಕರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದ್ರೂ ಕಲ್ಪಿಸಿರಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಊಹಿಸಿದ್ದೆ.

“ಎಲ್ಲವೂ ಬಿಡಿ ಬಿಡಿಯಾದ ತುಣುಕುಗಳು. ಮೊದಲಿಗೆ, ಆ ಫೋಟೋ ನೋಡುವಾಗಲೇ ಫೋಟೋಶಾಪ್ ಮಾಡಿದ್ದು ಅಂತ ಅನ್ನಿಸ್ತು. ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸೋಕೆ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು